

Кирилко Н.М.

Київській національній університет технологій та дизайну

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЯК ПРОЦЕС ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Вибір Україною європейського напрямку передбачає складний демократичний перехід до відповідального суспільства, в якому поступово підвищується рівень ділової активності, забезпечуються права і свободи громадян, відбуваються якісні зміни, особливо в системі державного управління де форматом комунікацій є держава – суспільство. У зв'язку з суттєвими перетвореннями в економічній, соціальній та політичних сферах суспільства дослідження проблематики публічного управління як процесу прийняття управлінських рішень дає змогу отримати новий імпульс на сучасному етапі розвитку держави.

Проблема публічного управління обумовлена відсутністю ефективної політики в державному управлінні, яка повинна здійснюватись сумісно з розвитком суспільства, враховуючи вплив зовнішніх та внутрішніх реформ на різних рівнях.

Публічне управління відображає інтегральний системний механізм, підсистемами і елементами якого виступають політичні програмні орієнтири і пріоритети, нормативне регулювання, процедури, що фінансуються державою або органами місцевого самоврядування централізовані, і децентралізовані організаційно-управлінські структури та їх персонал, що відповідають за адміністрування діяльності в певній галузі суспільних відносин на національному субнаціональному і місцевому рівнях.

Відмінність концепції публічного управління від інших управлінських концепцій полягає в само прийнятті плану дій, самоконтролі й самооцінці. Публічне управління являє собою єдність публічного адміністрування, що забезпечує участь громадян в управлінні, взаємодії органів державної влади та місцевого самоврядування з громадянами для обговорення й ухвалення управлінських рішень. Для прийняття рішення необхідно оцінити всі альтернативи побудувати індуктивно-дедуктивну модель процесу реалізації рішень. Вона будується шляхом узагальнення спостережень за одиничними приватними фактами, та визначається спростуванням опису ситуації прийняття рішення та наскільки правильно вдається відобразити основні властивості модельованої ситуації. Побудова детермінованих та стохастичних моделей впливає безпосередньо на розвиток ситуації саме в момент прийняття рішення.

Прийняття управлінського рішення в центральних органах виконавчої влади відбувається регламентовано та організовано досить фрагментарно. Спрямованість, формування на основі державно-управлінських впливів, документооформлення у вигляді нормативно-правових актів (НПА), виконання поставлених завдань всіма суб'єктами, забезпеченість – це

основні ознаки державно-управлінських рішень. Забезпечення оптимальних умов діяльності держави є головною особливістю управлінських рішень. Основними функціями публічного управління є :

- 1) спрямовуюча;
- 2) забезпечувальна;
- 3) координаційна;
- 4) стимулююча.

Від якості управлінських рішень залежить ефективність роботи системи публічного управління.

До основних чинників публічного управління, які впливають на процес прийняття управлінських рішень слід віднести наступні:

- об'єктивні закони суспільного розвитку;
- чітке формулювання поставленої цілі;
- обсяг і цінність інформації;
- термін розробки управлінського рішення;
- організаційні структури управління;
- форми та методи управлінської діяльності;
- методи і методики розробки та реалізації управлінських рішень;
- суб'єктивність оцінки варіанту вибору рішення;
- стан управлінської та керованої системи;
- система експертних оцінок рівня якості.

Визначити вплив прийнятного рішення можна тільки у результаті проведеного загального моніторингу соціально-економічної та суспільно-політичної ситуації в адміністративно-територіальній одиниці.

В процесі прийняття управлінського рішення в органах виконавчої влади суттєвим недоліком є розпорошеність здійснення кожного етапу по окремих підрозділах. Недостатньо чітко регламентовано управління реалізацією прийнятого управлінського рішення при формуванні його проекту.

Таким чином необхідним елементом публічного управління успішної роботи органу державної влади є вірний розподіл відповідальності. Основою відповідальності якого є раціональна система контролю. Коректність контролю повинна регламентуватись активізацією інноваційної культури, творчим поривом працівників, підтримкою робочого ритму в колективі, створювання комфортних умов і підтримання психофізіологічних факторів, дотриманням інформованості та ін.

Отже, для надання цілеспрямованості та підвищення ефективності управлінських рішень необхідно орієнтуватись на конкретні результати для досягнення певної мети, сформулювати критерії для вибору альтернативи, визначити обмеження. Управлінське рішення має відповідати механізму управління досягненням поставленої мети та погодженням критеріям управління а рівнями ієрархії та ін.